

Declarația de la Schorndorf

Către toate creștinele și toți creștinii:

Să nu mai învățăm războiul

Voci din Schorndorf

Percepția

„Războiul contra terorismului“, declarat după 11 septembrie 2001, nu poate fi câștigat, pentru că este însăși teroare și produce teroare. După șase ani trăim într-o lume în care a ucide și a fi ucis ține de cotidian și o viață de om valorează tot mai puțin. Observăm cu îngrijorare că foarte des se încearcă rezolvarea prin violență a conflictelor de tot felul.

Rolul creștinismului

Ca și creștine și creștini recunoaștem că din zilele Împăratului Constantin din partea creștinismului s-a exercitat violență subjugantă și războinică.

Astăzi restul lumii atribuie creștinismului supremația economică și militară a statelor occidentale industrializate. NATO este percepută de alte popoare ca o forță armată creștină agresivă, care intervine în multe locuri din lume, duce războaie și își impune interesele. Aripa radical-islamistă a Islamului, celei de-a doua religii mondiale a pornit deja cu forme de luptă noi și groaznice, cum ar fi atentatorii sincigași, contraatacul împotriva „Vestului lipsit de Dumnezeu“.

Sarcina Bisericii Creștine

Putem cuprinde într-o singură propoziție mesajul Vechiului și Noului Testament: Dumnezeu a ales poporul lui Israel, pe Iisus din Nazaret și Biserica Creștină dându-le sarcina să fie o binecuvântare pentru lume.

Biserica Creștină, care crede în Iisus, s-a extins în primele ei secole de existență ca și „organizație neguvernamentală“ pașnic și neconținut, pentru că mesajul acesteia, că fiecare om are demnitate și dreptul la viață a convins tot mai mulți oameni. Iisus a propovăduit și pentru aceasta și-a pierdut viața, că Dumnezeu îi iubește și pe cei păgâni și că la rău nu trebuie răspuns cu răul. În Tatăl Nostru ne rugăm pentru Venirea Împărăției Domnului, pentru iertarea păcatelor cu disponibilitatea de a ierta noi înșine.

Am uitat oare că noi înșine trebuie să fim mântuiți de rău?

Întoarcerea din rătăcire

Drumul greșit al creștinismului, deturnarea Evangheliei ies brutal la lumină, când creștine și creștini organizează ei înșiși sau se lasă atrași în ucigătorul război fratricid, care amenință să dezbină omenirea.

Poate un război să fie drept? Poate fi luată în calcul uciderea oamenilor?

Întoarcerea este posibilă. Multe creștine și mulți creștini se dedică în diferite moduri și fără violență luptei împotriva urii și fricii. Totodată mulți oameni din alte religii și organizații neguvernamentale din întreaga lume și-au dat seama că nu se mai poate continua ca până acum. Ei se implică pentru a trezi printre oamenii sperați noi speranțe și curajul de a trăi. Și totuși angajamentul lor pare să nu schimbe cu nimic realitatea că pericolul pentru omenire crește.

De ce oare?

Depășirea militarismului

Obiceiul de milenii a popoarelor de a se înarma pentru lupta mortală contra inamicului se continuă și la începutul celui de-al treilea mileniu după Hristos cu arme tot mai periculoase. Mulți oameni cred că este imposibil ca această stare de fapt să fie depășită.

Creștinele și creștinii nu ar trebui să-și asume această resemnare.

Mulți s-au orientat deja în timpul Mișcării pentru Pace din anii optzeci după prorocirea: „din săbiile lor își vor făuri fiare de plug“.

Lângă aceste cuvinte scrie Cuvântul: „Și nu vor mai învăța războiul.“ (Isaia 2, 4; Mica 4,3)

Războaiele sunt făcute de oameni. Ieșirea din militarism poate fi hotărâtă și pusă în practică de asemenea de către oameni. Amintim că și Națiunile Unite după cel de-al Doilea Război Mondial au emis apelul ca „generațiile viitoare să fie ferite de ororile războiului...” (Din Carta Națiunilor Unite).

Țelul nostru este „**să nu mai învățăm războiul**“.

Astăzi nu se mai cere „curajul eroic“, care își pune viața în pericol în lupta pentru distrugerea inamicilor sau și-o jertfește într-un atentat sinucigaș. Astăzi se cere curajul lui Iisus, curajul civic al femeilor și bărbaților, care sunt pregătiți ca în extremis mai curând să renunțe la viața lor decât să ucidă alți oameni.

Cele mai noi cifre date publicității de către Institutul de Cercetare a Păcii din Stockholm (SIPRI) arată că în anul 2006 la nivel mondial s-au cheltuit pentru înarmare 1,204 bilioane de dolari.

Cerem ca aceste cheltuieli să fie redirecționate către munca concretă a societății civile, care se angajează fără violență pentru pace, dreptate și păstrarea Creației.

Ridicăm vocea noastră și declarăm: Am pierdut „credința“ conform căreia violența războinică aplicată altora ne mai poate apăra pe termen lung.

Ridicăm vocea noastră și cerem o schimbare a politicii și din partea guvernului nostru.

Așteptăm de la acesta să ia în considerare la rândul său depășirea războiului, întreprinzând pași energici pentru a atinge acest țel cât mai curând posibil.

Mobilizare pentru pace

Cu aceste „Voci din Schorndorf“ sprijinim Programul Consiliului Ecumenic al Bisericilor din cadrul Decadei pentru Depășirea Violenței 2001-2010, care are scopul de a mobiliza pentru pace bisericile din toată lumea. Această inițiativă va culmina cu o „Adunare Ecumenică Internațională“, care va avea loc în luna mai 2011 și va redacta o Declarație Ecumenică pentru o „pace dreaptă“.

Scopul nostru este ca cerința noastră „Să nu mai învățăm războiul“ să fie trecută în această declarație pentru pace.

Rugăm toate „creștinele și toți creștinii“ să se alăture „Vocilor din Schorndorf“, să militeze în sensul acestora pe lângă guvernele lor și să sprijine Programul Consiliului Ecumenic al Bisericilor pentru mobilizarea pentru pace.